

denes *stedfortrædere* skal deltage i vejledningsmøderne, samt at der skal gives mindst 3 dages varsel ved indkaldelse af mødet.

Til § 68.

I fabrikloven indeholdes der ingen bestemmelser om maskinsynsmændenes adgang til at komme ind på de virksomheder, der er undergivet deres tilsyn, eller om deres adgang til at skaffe sig oplysninger og deres forpligtelse til at bevare tavshed om, hvad de har set under deres inspektioner. Det må imidlertid anses for rimeligt at lade de i § 55 indeholdte bestemmelser for arbejdstilsynet finde tilsvarende anvendelse på maskinsynsmændene.

Til § 69.

Det vederlag, som skal ydes maskinsynsmændene for deres arbejde, er ved fabriklovens § 35, stk. 5, fastsat til 1 kr. årlig for hver bedrift eller bevægelig motor, som er undergivet deres tilsyn. Dette honorar har senere været forhøjet og derefter nedsat og påny forhøjet. Det er fra den 1. januar 1951 at regne 3 kr. årlig. For at vederlaget kan sættes i forhold til prisniveauet, foreslås det i *stk. 1*, at det skal fastsættes af arbejds- og socialministeren.

Ud fra de samme betragtninger foreslås det i *stk. 2*, at arbejds- og socialministeren fastsætter størrelsen af dagpenge ved maskinsynsmændenes og stedfortrædernes deltagelse i de møder, der holdes af overingeniørerne, samt for befordringsgodtgørelsen.

Efter fabriklovens § 35, stk. 7, har maskinsynsmanden krav på for hvert *kontrolsyn* at oppebære 1 kr. Maskinsynsmanden har selv skullet afkræve maskineriets bruger dette vederlag på 1 kr. for ekstrasyntet. Denne ordning forekommer ikke formålstjenlig og foreslås ikke opretholdt.

Bestemmelserne i *stk. 3* svarer til fabriklovens § 35, stk. 9, hvorefter kommunen har pligt til at udbetale maskinsynsmanden og stedfortræderen de dem tilkommende beløb og derefter får de udlagte beløb fuldt ud godtgjort af statskassen. Der er tilføjet en bestemmelse om, at også portoudgifter refunderes.

Til § 70.

Bestemmelsen svarer til fabriklovens § 35, stk. 11.

Politiet.

Til § 71.

Bestemmelsen svarer til fabriklovens § 38, stk. 3, idet politiets opgaver dog nærmere er præciseret.

Afsnit VII.

Til § 72.

Til stk. 1. Medens fabriklovens ansvarsbestemmelser for henholdsvis arbejdsgivere, arbejdere og de personer, der ikke efterkommer påbud, eller som overtræder forbud i loven eller i regulativerne, findes i fabriklovens § 42, således, at der er fastsat forskellige strafferammer for de forskellige kategorier af overtrædelser og for de forskellige personer, som har overtrådt loven, er der i forslaget foretaget en deling af pågældende bestemmelse, således at de materielle betingelser for ansvaret indeholdes i § 3, medens den formelle straffehjemmel er givet ved § 72.

At forslaget ikke som fabriklovens § 42 nævner noget størsteløb for bøder, er en følge af § 6, stk. 1, i lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. v. Mindsteløb for bøder er i henhold til borgerlig straffelovs § 51, stk. 2, 4 kr., medmindre andet er bestemt.

Til § 73.

En hertil svarende bestemmelse findes ikke i den nugældende fabriklov, men den foreslåede bestemmelse må anses for en videre udvikling af de i straffelovens § 79 indeholdte bestemmelser om frakendelse af adgang til udøvelse af virksomhed.

Til § 74.

En hertil svarende bestemmelse findes i fabriklovens § 44, dog er det foreslået, at også den ved retsplejelovens §§ 936 og 937 givne adgang til at afslutte sagerne uden dom gøres betinget af tilslutning fra direktøren for arbejdstilsynet, hvorved det kan undgås, at den ved paragraffen tilstræbte ensartethed i sagernes afgørelse undergraves ved anvendelsen af nævnte paragraffer.

Til § 75.

Bestemmelsen er en følge af § 7 i lov af 18. maj 1937 om politiets og arrestvæsenets ordning m. v., hvorefter alle bøder, der efter gældende bestemmelser er tillagt kommunale kasser, fremtidig skal tilfalde statskassen.

Til § 76.

Som ikrafttrædelsesdag foreslås den 1. april 1953, idet der herved gives en passende tid til forberedelse af lovens ikrafttræden, ligesom der forinden en ny arbejdsoverenskomstperiodes indtræden gives såvel arbejdsgivere som arbejdere den fornødne tid til at sætte sig ind i de nye bestemmelser og ved afslutning af overenskomsterne tage fornødent hensyn til dem, jfr. navnlig arbejdstidsbestemmelserne. Bestemmelserne om for-